

ПОПЕЛЮШКА

За сивої давнини в одному королівстві жила прегарна дівчина, і всі любили її, адже була вона добра, лагідна й працювита. Її матінка відійшла

у засвіти, коли дівчинка була зовсім крихіткою. А згодом овдовілий батько одружився вдруге, і для неї настали скрутні часи.

Мачуха вже мала двох рідних дочок, яких любила, пестила й голубила. На пасербицю ж їй не ставало ані любові, ані ніжності — зате найбруднішої роботи вистачало повсякчас. Одягатися нещасній доводилося в самі лахи — на відміну від зведених сестер, які завжди ходили в прегарних сукнях, та ще й напарфумлені. Попри це, пасербиця була значно вродливішою за них, і мачуха

заздрила дівчині, а тому ненавиділа дедалі дужче.

Одного дня ця лиха пані звільнила служницю, покликала до себе пасербицю й мовила:

— Віднині ти працюватимеш замість служниці!

Отоді бідолаху й стали називати Попелюшкою. Адже єдиним місцем, де вона могла перепочити наприкінці дня, був куточок коминка. Саме там, упоравшись із важкою роботою, дівчина

пестила свого єдиного відданого друга – котика, а заразом і мріяла...

Коли королівський посланець приніс їм запрошення на бал із нагоди пошуку нареченої для принца, мачуха негайно заходилася готувати розкішні шати для своїх дочок-незграб. Хоча до палацу мали прибути всі дівчата країни, Попелюшку вона не стала опоряджати. Натомість наказала допомогти сестрам причепуритися.

Відтак мачуха та її дочки пішли, а Попелюшка лишилася вдома наодинці з цілою купою наймаруднішої роботи. І так сумно їй стало, хоч плач! Вона ж

давно мріяла потрапити на бал, але де взяти відповідне вбрання і як дістатися палацу?..

За своєю тугою бідолашна й не помітила, як у коминку спалахнуло яскраве сяйво, а вже за мить посеред кухні постала якась пані.

— Не сумуй, Попелюшко, — мовила вона. — Я твоя хрещена, і я фея, тому зможу тобі допомогти. Вітер розповів

мені про твій смуток, а що серце в тебе добре, душа світла, та й руки працьовиті, то ти заслуговуєш ліпшої долі.

— Та хто ж пустить мене до палацу в таких лахах? — схлипнула дівчина.

— Не переймайся цим. Просто принеси з городу найбільшого гарбуза, — лагідно всміхнулася фея, а тоді звернулася до кота: — А ти, пухнастику, хутчіше вполюй для мене сімох мишок.